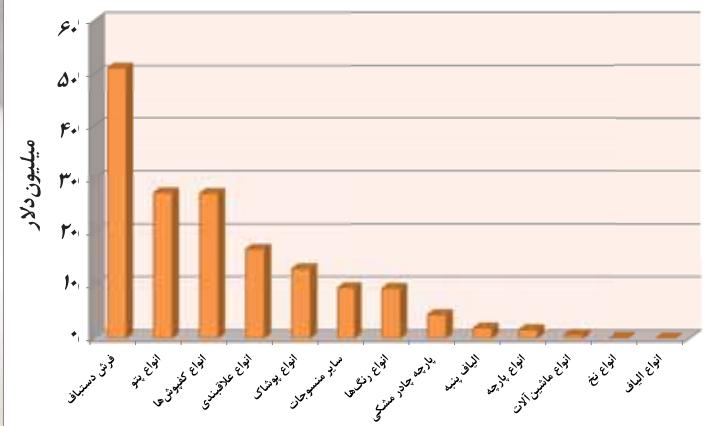

پنج تریلیون تومان چند تا صفر دارد؟!!

حسین نامی ساعی

دو تا میلیارد بافتی، چند کلاف کاموای رنگ و وارنگ و یک عالمه هنر، ذوق، سلیقه و حوصله تمام سرمایه ننه بزرگ گلنار بود؛ پشتکار عجیبی داشت. هر جای خانه را که نگاه می‌کردی بافتی‌های قشنگ ننه گلنار را می‌دیدی؛ شال‌گردن، کلاه پشمی، ژاکت، جوراب، رومیزی، دستکش، شلوار و... خودکفای خودکفا بودند؛ خانواده گلنار حتی از کارگاه‌ها و کارخانجات نساجی داخلی هم وارداتی نداشت چه بر سر از تولیدات خارجی!! ننه گلنار نه دستگاه نساجی داشت، نه کارخانه و نه کارگری، چیزی که داشت همت و غیرت و هنر و تلاش بود. اما بچه‌ها، گویا در دور و زمانه ما دیگر خبری از ننه گلنارها نیست و بدتر از آن اینکه خیلی‌ها به استفاده از کالاهای خارجی افتخار می‌کنند! آیا می‌دانید که سال گذشته، براساس آمار و اطلاعات گمرک کشورمان و تأیید انجمان صنایع نساجی ایران نزدیک به یک میلیارد و ۶۳۰ میلیون دلار واردات نساجی و ماشین آلات نساجی به کشور داشته‌ایم.

جدول، نمودار میزان واردات نساجی کل کشور در سال ۱۳۹۱

با توجه به جدول در سال ۱۳۹۱ در مجموع

$$511/400/000 + 273/100/000 + 274/300/000 + 273/100/000 + 168/200/000 + 44/100/000 + 93/600/000 + 94/800/000 + 130/400/000 = 1/626/400/000 + 15/900/000 + 1/400/000 = 630 \text{ میلیارد دلار}$$

نزدیک به یک میلیارد و ۶۳۰ میلیون دلار صرف واردات شده است.

یک سؤال: تحقیق کنید هزینه راه اندازی یک کارگاه نساجی یا یک کارخانه نساجی چه میزان است و با مبلغی حدود پنج تریلیون تومان چند کارگاه و کارخانه نساجی می‌توان در کشور احداث کرد و چه تعداد نیروهای متخصص و کارگر را به کار گرفت؟
بچه‌ها بررسی کنید کجای فرهنگ مصرف ما ایراد دارد که حاضر می‌شویم هر سال این مبالغ هنگفت را از کشور خارج کنیم؟
و بالاخره پیام این شماره اینکه:
«چرا به جای پوشاسک و لباس تولید خودمان به سراغ خارجی آن می‌رویم و پنج تریلیون هم هزینه می‌کنیم!»